

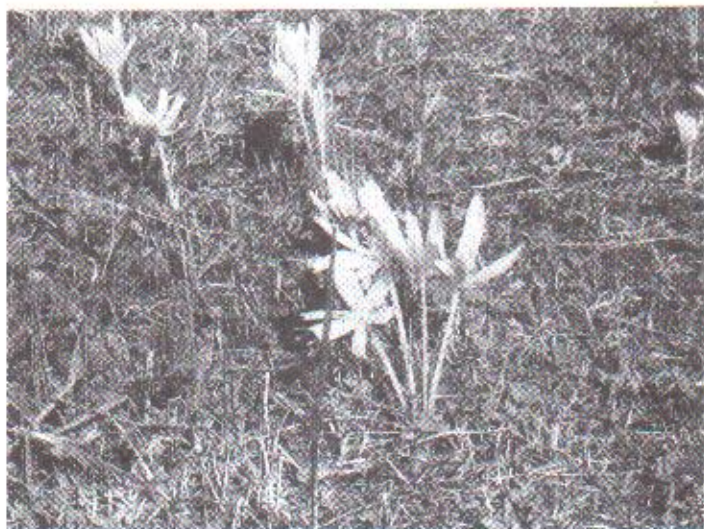

LOVÉTEI KIÁLTÓ

VIII. évfolyam, 9. szám

Ára : 1 lej

2007. SZEPTEMBER

Szeptember végén

(részlet)

Még nyílnak a völgyben a kerti virágok,
Még zöldel a nyárfa az ablak előtt,
De látod amottan a téli világot?
Már hó takará el a bérci tetőt.
Még ifju szivemben a lángsugarú nyár
S még benne virít az egész kikelet,
De ime sötét hajam őszebe vegyül már,
A tél dere már megüté fejemet.

Petőfi Sándor

Szeptemberi gondolatok

Minden hónapnak megvan a maga sajátossága, így a szeptembernek is. Változás áll be a természetben, az emberek életében, munkájában. A gyerekekében is, mert a hosszú, nyári szünidő után iskolába mennek. Ki nehéz szívvel, ki a kíváncsiságtól átfutva, vagy tele élményekkel.

Hűsége olvasótáborunk bizonyára várja a változásokat a lapunkban is, mind formai, mind tartalmi szempontból. Nos, erre a szerkesztőségünknek egyelőre nincs lehetősége, de mindenképp törekedni fog, hogy ezen elvárást hosszú távon legnagyobb mértékben teljesíthesse. Éppen ezért nagy örömmel vennénk, ha a munkatársaink köre újabb tagokkal bővülne. Elsősorban a fiatalokra gondolunk. Azokra a fiatalokra, akiket sarkall a "kibeszélés", az írás vágya, de ezidáig valamilyen oknál fogva nem sikerült írásaikkal a Lovétei Kiáltóig eljutniuk. Tegyük meg bátran a szükséges lépéseket, s írásaikat juttassák el a szerkesztőség címére. Észrevételeiknek, cikkeiknek köszönhetően hátha sikerül "megreformálnunk" az újságunkat, hogy még inkább megfelelhessünk olvasóink igényeinek, még több érdekességre hívhassuk fel a figyelmet, és azon eseményekről is hírt adjunk, amikre az "öregedő" szerkesztőségi gárda nem tud kellő fiatalos lendülettel odafigyelni. Természetesen új írásokat nem csupán a fiataloktól, hanem minden lovéteitől várunk. Célunk ugyanis bármely falustársunk olyan gondolatait közzétenni, amelyben a közösség számára is értékek lehetnek.

Mihály János

"Anyánk, siess értünk könyörgeni"

Sokszor van úgy emberi természetünk révén, hogy bizonyos eltervezett rendezvényeknek, ha nem megfelelőek a körülmények számunkra, megváltoztatjuk az időpontját. De amikor egy falu búcsúünnepé van, vagy falunapokat szervezünk, és várjuk vendégeinket, akkor mindennek az eltervezett időpontban kell történnie. Így történt az idén Lovétén. Habár az időjárás egy kicsit esősebb és hidegebb volt, lélekben mindenki nagy szeretettel készült a kettős ünnepre. És ha elgondoljuk, hogy minket nem ért semmi természeti csapás (szárazság, jég, árvíz, tűzvész), akkor azokat az esős napokat is áldásnak könyvelhetjük el, amely napok alatt megteltek a faluban a vízgyűjtő kutak, és nem volt vízhiány, mert tudjuk, ha egy nap víz nélkül vagyunk, azonnal panaszra áll a szánk. Hazahívtuk vendégeinket, és hála Istennek régen nem voltak ilyen sokan a búcsú napján szentmiséken. Zsúfolásig megtelt az Isten háza, körülbelül annyira, mint annak idején, amikor nanyó megkérdezte ministráns unokáját:

- Hát, sokan voltak-e a templomba?

- Annyian voltak nanyó, hogy a templom oldala kipúposodott - volt a felelet.

Elmondhatjuk, hogy különösen sokan elzarándokoltak a mi Égi Édesanyánk - Kisboldogasszony - születésnapjára.

folytatás a 3. oldalon

Jegyzőkönyv

a 2007. augusztus 21-én tartott tanácsgyűlésről

A gyűlésen jelen van 9 testületi tag, a gyűlés napirendi pontjait Fazakas Imre gyűlésvezető elnök ismertette az alábbiak szerint:

- határozatjavaslat a 2007-es évre elfogadott egyes bérleti szerződések módosítására vonatkozóan,
- határozatjavaslat a polgármesteri hivatal saját apparátusa keretén belül egyes állások átalakítására vonatkozóan,
- Lövéte község szennyvíz-csatornázási munkálataira vonatkozó pályázathoz szükséges akták jóváhagyása,
- kérések és más problémák, javaslatok megvitatása.

A napirendi pontok elfogadása után sor került azok ismertetésére és megvitatására.

1.) Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismerteti az előterjesztést és a határozatjavaslatot, hogy miért szükséges a bérleti szerződés módosítása: a távközlési igazgatóság felszámolta a polgármesteri hivatal székházában elhelyezett telefonközpontot, tehát az arra megkötött bérleti szerződést meg kell szüntetni, és az 1033-as számú ingatlan (a volt CEC) udvarán elhelyezett telefonközpont által elfoglalt területre új bérleti szerződést kell kötni. Javaslat született, hogy a szerződés 2007 végéig kötődjön, és a bérleti díj is maradjon az év elején megállapított, vagyis 98 lej havonta. A javaslat szavazat alá bocsátódott, és a testületi tagok egyetértettek, 9 igen szavazattal megszavazták a fent említett határozatjavaslatot.

2.) A második napirendi pont keretén belül a jegyző ismerteti a határozattervezetet a polgármesteri hivatalnál egyes állások átalakítására vonatkozóan.

A köztisztviselők tevékenységét szabályozó törvény alapján, ha a köztisztviselők elvégeztek a tevékenységükkel kapcsolatos vagy hasonló felsőbb iskolát, a törvény előírásai alapján magasabb besorolásba kerülhetnek. Úgyszintén a szakmában kifejtett tevékenység (régiség) ha megfelel a magasabb besorolásnak, akkor átalakítható a besorolás magasabb szintűvé.

Két besorolás módosítható, mivel a törvényes feltételek teljesítve vannak. A határozatjavaslat szavazat alá bocsátódott, és a jelen levő 9 testületi tag igen szavazattal jóváhagyta.

3.) A harmadik napirendi pont keretén belül a polgármester ismerteti az előterjesztést és a határozatjavaslatot Lövéte község szennyvíz-csatornázási munkálataira vonatkozó pályázathoz szükséges akták jóváhagyására vonatkozóan az alábbiak szerint:

- hatástanulmány elfogadása, jóváhagyása,
- a munkálat elvégzésének szükségessége,
- a beruházás értékének 15 % -a az önrész, és ennek biztosításának elfogadása, jóváhagyása.

A testület felhatalmazza a polgármestert a szerződés aláírására, és felhatalmazza a hivatal könyvelőjét a pénzügyi ellenőrzések elvégzésére.

A jelen levő testületi tagok egyetértettek a határozatjavaslatokkal a fentiek szerint, és 9 igen szavazattal megszavazták.

4.) A negyedik napirendi pont keretén belül az alábbi problémák vitatódtek meg:

- Mihály László testületi tag szerint az Újnegyedből Oza felé vezető híd építése elmaradhatna, javasolja, hogy inkább területet kellene vásárolni, és abból kimérni az utat, hogy ne a magánterületeken járjanak (utaljanak).

- András Árpád testületi tag kérdése, hogy a kövespataki híd és út mikor lesz megjavítva.

A válasz: a közbirtokosság vállalta, hogy hozzájárul a fenti munkálat elvégzéséhez 50 %-ban, egyeztetődik a közbirtokossággal, és akkor megkezdődik a munkálat.

- Ladó András testületi tag ismerteti a gazdák panaszát, hogy az idegen juhászok legeltetnek a magánkaszálokon Kongófa, Gyilkoskő, Fertő, Nyiresvész, Kövespatak nevű dűlőkben, és kárt okoznak a gazdáknak, fel kell szólítani a juhászokat. A helyi tanácsnak a legeltetés megszervezésére határozata volt, és annak alapján büntetésben kell részesíteni minden egyes juhászt, aki nem tartja be a határt, ahol legeltethet.

-András József testületi tag javaslata, mivel a Vargyas völgye belsőségnek van nyilvánítva, nagyobb gondot kellene fordítani az utak karbantartására, javítására, szükséges lenne egy pár darab világítótest felszerelése is, valamint egy-két szeméttároló elhelyezése is. Javasolja a kirulysarki iskolatábornál a fásszín kitarakítását is.

Javasolja, hogy, amikor rendezvények vannak (kulturális vagy más megemlékezési ünnepek - március 15., augusztus 20.), legyenek jelen, vegyenek részt a testületi tagok és a vezetőség is.

A felhozott kérdésekre az alpolgármester válaszol, hogy a szemétygyűjtés és szállítás havonta egyszer megoldódik. Javasolja, hogyha belterület, akkor az ottani lakosoknak is meg kellene fizetniük a szemétszállítási díjat, jó lenne egy közös programot szervezni, takarítási és köztisztasági akciót szervezni a Vargyas völgyében és a borvízforrások környékén, és ez alkalommal kijelölni a kempinghelyeket is.

- Pál Csaba testületi tag ismerteti, hogy a Select Metleplast cég egy 700 literes réz üstöt ajándékozott a községnek, és a falunapokon lehetne már használni.

A polgármester véleménye, hogy lehet használni, de egy másik alkalommal kellene kipróbálni, nem most.

- Mag István testületi tag kérdése az, hogy a pósfalusi iskola javításából lesz-e ebben az évben valami, mivel az iskola állapota nagyon rossz, és ígéret volt arra, hogyha marad meg pénz bizonyos munkálatok elvégzése után, az a pénz arra az épületre fordítódik.

- A polgármester ismerteti az alábbiakat:

- A község ivóvízhálózatának kialakítására a tervezés folyamatban van, de szükség lenne egy pár ember javaslatára, hogy milyen módon lehetne kialakítani megfelelőképpen.

- Javaslat volt, hogy a testületi gyűlések ne este tartódjanak, kérdés, hogy szükséges-e, hogy változtassunk ezen, amikor ez már a belső rendszabályzatban le volt szövegezve.

Több téma nem lévén a gyűlés munkálatát bezárták.

"Anyánk, siess értünk könyörgeni"

folytatás az 1. oldalról

Elmentünk abba a templomba, ahol megkeresztelték, ahol elsőáldozáshoz járultunk, és ahonnan elindulunk minden évben, hogy halottainkról megemlékezzünk. Hazajöttek a falunkbeli papok is, hiszen ők is innen indultak a nagy feladat teljesítésére Gergő pap bácsi irányításával és Boros pap bácsi (Lázár Albert) példáját követve. A kicsi misét Egyed Gábor pap bácsi végezte, a szentbeszédben Lázár Lajos pap bácsi az "édesanya" születésnapjának fontosságát és az imádság erejét mélyítette el a hívek szívében. Papsága idején megtörtént esetet mesélt el: egy fiatal kántortanító, aki buzgó Mária-tisztelő volt, és sokat imádkozott, az akkori rendszer nyomására, ígéretésére, és azért, hogy munkahelyét megtarthassa, lassan lépésről lépésre eltávolodik a templomtól, az imádságtól. Természetesen az ígéretetek is lassan mind hamis ígéretékké váltak, és végül öntudatlan állapotba kerül, ahogy mondjuk, kómába esik. A feleség egyik nap megkéri a pap bácsit, menne el hozzájuk, és legalább a betegek szentségét adja fel, ha már gyónni nem tud öntudatlansága miatt. Amikor belép a pap a szobába, a beteg kinyitja szemét, amely segítségért esedez, és a pap kérdésére int a szemével, hogy gyónni szeretne. A pap kérdez, és ő a szemével igent vagy nemet int, így végzi el a gyónást, majd a szentáldozást. Közösen a háziakkal elimádkoznak egy tized rózsafüzért, és a pap bácsi elköszön. Még nem ért haza a plébániára, amikor jelzik, hogy a bácsi meghalt. A doktornő is elcsodálkozik, ritka eset, hogy ennyire visszatérjen valakinek az eszmélete. Bebizonyosodott, hogy az imádság és a buzgó Mária-tisztelet által Isten nem engedte meg, hogy szentségek nélkül lépjen át az örök életbe.

Az ünnepi búcsús misén Gábor Zoltán pap bácsi kedves mondattal kezdte az ünnepi beszédjét: "Amikor azt halljuk, Kisboldogasszony, a világon minden lövéteinek megdobban a szíve, és ha testileg nem is, de lélekben mindenki a lövétei templomban van ezen a napon." A búcsúnak, a születésnapnak minden ember szívébe újat kell hoznia, újjá kell születnünk viselkedésben, a családban, természetünkben. Amilyen mértékben beengedem Isten szeretetét, belőlem is így árad a szeretet, amennyiben nem engedem be a szeretetet, úgy árad belőlem a gyűlölet, a haragvás, mindekiben a rosszat látás.

Lélekemelő volt, ahogyan zengett a templom a Mária-énekektől, és délután az ünnepélyes vecsernyén is különösen sokan voltak, énekelve gyönyörű zsoltárainkat.

Mit jelent hazajönni ősi templomunkba, falunkba? Emlékezzünk vissza Boros pap bácsira, aki csak egy köhajtásnyira volt Lövététől, de le lehetett olvasni arcáról azt a boldogságot, hogy hazajöhetett a búcsúra, és mindig ezekkel a szavakkal köszöntötte a né-

pet: "Kedves falusfeleim, drága véreim". Arra is jól emlékezhetünk, hogy a mise végén mindig engedelmet kért, ő is el akarta mondani a vendégeknek, szeressék a templomot, szeressék egymást, szeressék a Boldogságos Szűz Máriát, majd sírástól elcsukló hangon elmondott egy édesanyás történetet - jól megzokogtatta a templom népét -. És ezután jöhetett a pápai himnusz eléneklése. Gergő pap bácsi mindig jó-ságos tekintettel hallgatta végig Boros pap bácsi szavait, és ő csak ezután szólott a hívekhez.

István pap bácsi is így mondott köszönetet mindenkinek, hogy ezt a napot kellő tisztelettel megünnepelhetjük, és kérte híveit, soha ne feledkezzenek meg Kisboldogasszony tiszteletéről, ha baj, nehézség jön, bizalommal térdeljünk le Mária lábához, és ottan új erőre, segítségre találunk.

"Adj népednek lelki békét,
Vigasztald meg Erdély népét."

Lázár Béla

Narciso

Felszállt mindenki, itt van a 43 kákvirágos, indulhatunk! Előttünk a nagy út, mögöttünk a reggeli esőbe vesző hazai táj. Egy maglódi pihenő, bécsi kitérő és autóbuszülésen töltött éjszaka után mélyen benn járunk az olasz csizma belsejében. Fenn a hegyek közt itt az apró és hangulatos Ferriere, benne úti célunk és szálláshelyünk.

Még nincs idő szétnézni, ismerkedni a ház többi lakójával, kolozsvárral, szlovákkal, grúzzal, mert sietni kell a fellépések színhelyére. Dendül a padló, csattan a csizma szára, forog a lány. Ha már hívtak, hallják, hogy itt vagyunk!

Kú ár jú? -kérdézetű BI mindenkitől, olyan kemény ká hanggal, amilyen csak a kakaskukorékolásban van. De igazából nem is kíváncsi arra, hogy ki miként érzi magát, mert látszik ez kérdés nélkül mindenkin, aki a maradék Hargita-címkés üdítők után kutat a busz fenekén a Po menti hőségben. Idegen országban idegen nyelv kell, nem igaz? Persze, de a táborba visszavezető úton a honvágyat mégis magyarul buggyantja ki szomorú székely sorsunk, mert hát nincs mellettünk édesanyánk...

És nincs ki megkérdezze, hogy Piacenza, Borgonovo, Salsomaggiore vagy Parma tetszett-e jobban. Pizanak azonban egyértelmű a ferde szépsége, akárcsak a közeli Ligur-tenger homokos strandjának Elba szigetével és a kéklő Appennineekkel. Ezen egyetlen dühös és pénzéhes olasz ember nem tud változtatni.

folytatás az 5. oldalon

Gondolatok az idei falunapokról

Az ez évi falunapokról, azok programjáról nagyon sokat olvashattunk, hallhattunk, ismerjük be, nemcsak a helyi sajtóban, rádióban, hanem egészen a tágabb értelemben vett országos média hasábjain, illetve hullámain is. Mégis úgy gondolom, hogy közösségi életünk talán egyik legfontosabb kulturális rendezvényének számító eseményeként még egy pár utógondolatot megérdemel. Talán azért is, mert, bár falunkban már második alkalommal, de falunapok alkalmával először volt Lövétén az óriásbogrács (első ittléte a 2001-es II. Falutalálkozó alkalmával volt).

A falunapok programját egy úgynevezett reprezentatív csoport - a Polgármesteri Hivatal képviselői, a Helyi Tanács kulturális szakbizottsága és a helyi civil szervezetek képviselői - állította össze. Egy kissé fejtörést jelentett a kulturális programok összeállításánál az immár nem csak a Székelyföldön ismert Kákvirág táncsoportunk augusztus 30. és szeptember 9. közötti olaszországi táncjátékot. Végül is a kicsi "kákvirágosok" teljes létjogosultsággal és nagyon ügyesen képviselték a táncsoportunkat.

A z idei falunapok másik különlegességének mondható az a tény, hogy a vasárnap délutáni programok keretén belül a Homoród mente (Kis- és Nagy- Homoród mente) minden egyes települése képviseltette magát különböző

kulturális műsorokkal. Ugyancsak különlegességnek nevezném a szombat esti Háromszék Táncegyüttes fellépését, melynek az elképzelt program szerint a szabadtéri színpadon kellett volna megtörténnie (a szabadtéri műsor talán meghatóbb lehetett volna mindnyájunk számára).

Ennek ellenére különleges, precíz és úgy általában érdekes programnak lehettünk tanúi és megélői.

És az idei falunapokról még sorolhatnék olyan különlegességeket, mint Müller Csaba szakelőadása - hisz nem mindennapi alkalom hallani a székely építkezés jellegéről, stílusáról, és mindezeket szakember szájából - , vagy István Ildikó népdalénekes elragadtató előadása ugyancsak különlegességnek számíthat.

Bár az idő nem kedvezett a többnyire szabadba tervezett programoknak, mégis úgy gondolom, hogy gazdag, változatos programokban lehetett részünk az idei falunapokon. És erősödik bennem az a gondolat, hogy a mindennapi rohanó világban egyre inkább szükségünk van az ünnepre.

Szeretném megköszönni mindazoknak, akik akár az előzetes szervezésben, akár a rendezvények ideje alatt fizikai vagy szellemi segítséget nyújtottak. Szeretném mindenkinek megköszönni bármilyen csekély anyagi vagy erkölcsi támogatását.

Lázár Zoltán polgármester

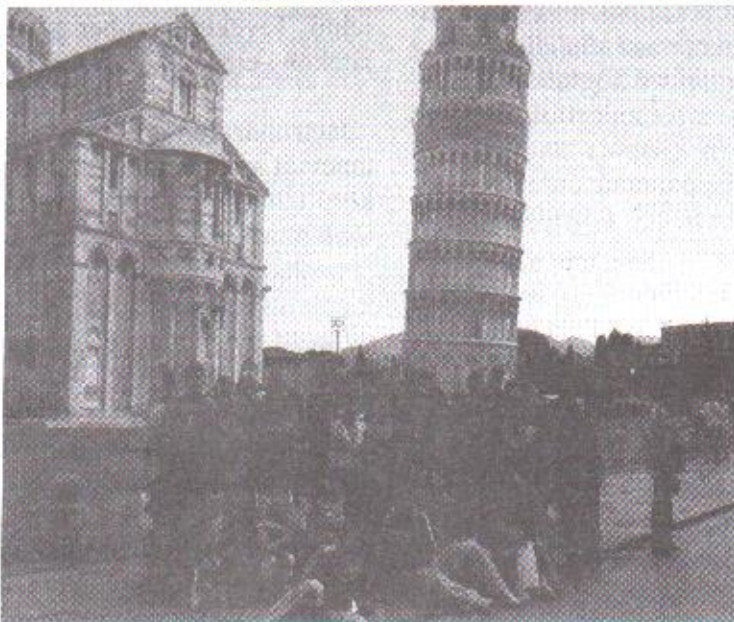
Szerk. megj. : a fényképeket Bálint Lehel készítette

Narciso folytatás a 3. oldalról

A rámás csizmához szokott láb pedig, úgy látszik, bírja a görkoresolyát, mert az udvaron az egyhúsznál magasabb koresolyázók mind lövéteiek. Az egyhúsz alattiak a grúz gyerekek. Mintha aszfalton nőtt volna fel, úgy kanyarog a lövétei mindenfelé, és nem látom, hogy esne is közülük valaki. De legtöbbet még is csak focizunk, mert a tenisz vagy a strandröplabda csak annyira megy nekünk, mint amennyire meleg a medence vize. Hiába, érezni, hogy szeptemberre Ferrieret is megjárta már Szent Istvánunk lova.

A lányok mindenhol szépek, summázódik tolmács útján a megállapítás, amitől a kolozsvári román lányok egyáltalán nem pironkodnak. Ezzel pont kerül a "Ti miért nem tudtok románul?" témájú ismerkedő végére, mert az elmaradhatatlan spagetti mostanra meglágyult, és hallatszik az ebédlőből, hogy: Luetta-Kakvirag.

És itt az utolsó fellépés a környék hivatalosságai előtt, most megy talán minden a legjobban, megvan az összhang zene és tánc között, pedig nem kopognak

a csizmák, s pörgéskor sem szoknya emelkedik a derékon, hanem az ajándék póló. A 7 lőcsei zenész a műsor utáni búcsúzáson még fokozza a hangulatot, bizonygatva, hogy szlovákul is megvan egypár magyar dallam, a mieink vennék is a lapot virtuskodásban, de végül csak lefekszünk, mert nincs ilyenek hagyománya Ferrieren.

Marad a félnapos út Velencéig, utána csodálat és csalódás. Kevés víz, árulkodó szemét és érthető drágaság fölött a Világörökség részét képező épületek, szűk sikátorok. Van aki még tartalékol helyet fényképezőgépén a visszaútra, az Alpokra, de mire újból ébredünk a buszban, már a magyar határ előtt állunk. Irány Budapest!

Hogy vagytok?-kérdézik már itthon a beton híd mellett több irányból. Kú ár jú?- ez jut eszembe önkéntelenül, mialatt fáradtan csak annyit mormogok: grazie, grazie.

Mag István

Tréfás történetek

Az oláhfalvi embőr ment az Alföldre. Lóval, szekérel, deszkával. A feleséginek sokat fáj a feje. Nem láttak orvost, se patikát soha. Tették - vették, hogyha már oda megy, messze Köhalomba, ott biztos van egy patika, mennyen bé, és kérdözze meg a patikus urat, van-e az asszony számára orvosság. Osztán el is indultak. Búsult az oláhfalvi embőr eleget, me a komája mind azzal vigasztalta, hogy egyik ló sem lesz elég az orvosságra. Osztán szerencsésen megérkeztek, s bé a patikába. Elmondta az oláhfali bácsi, hogy mi járatba vannak:

- A feleségömnek öt éve fáj a feje, ha a patikus úr adna olyan orvosságot, hogy meggyógyuljon... Igaz, ha mind a két lovam kell, nem kell az orvosság.

Húsz szál deszkába megegyeztek. Megcsinálta az orvosságot a patikus, s az oláhfalusi bácsi odaadta a deszkát. Mikor jött el, a patikus utána szólott, hogy rázza fel, mikor a beteg veszi bé. No, hazaérköttek szerencsésen.

Gondolta, hogy nem elég, ha egyedül rázza meg a beteg feleségét, hát behívta a komáját. Ketten rázták, s úgy vette bé az orvosságot. Szegény asszonynál használt az orvosság, csak irtózott a rázástól. Ha fáj a feje se mondta, csak a nagy rázástól meneküljön. (Elmondta: Mihály Imre Fillér, Marosvásárhely, 1981.)

Fő az ápoltság (András Zsolt)

Pedagógiai lexikon

Kötelező foglalkozások

A gyermek iskolai alkalmasságára való előkészítése az óvodai program keretében valósul meg. Ez az előkészítés azt jelenti, hogy a gyermekek évről évre koncentrikusan bővülő ismereteket kapnak abban a rendszerben, ahol azonban a nevelés az elsődleges. Az óvoda napirendje előírja a kötelező foglalkozásokat, amelyek időtartama 15-30 perc a csoporttól függően, egy, kettő, esetleg három, a csoport nagyságával arányban. Ezek keretében a gyermekek érdekes, játékos módon szereznek ismereteket környezetükről, számolnak, rajzolnak, festenek, mintáznak, énekelnek, mesét hallgatnak, verset tanulnak, tornáznak. Közben az óvónő tervszerűen fejleszti megfigyelőképességüket, emlékezetüket, gondolkodásukat, beszédüket. A gyermekek megtanulnak figyelni az óvónő szavára, utasításait végrehajtani. A kötelező foglalkozások előkészítik a gyermeket az iskolai tanulásra, de nem veszik át az iskola funkcióját.

Kotnyeles gyermek

Azt a gyermeket nevezik kotnyelesnek, aki beleszól rá nem tartozó dolgokba, ahogy mondják, "mindenbe beleüti az orrát". Nem nevezhetjük kotnyelesnek, ha egyszerűen érdeklődik környezete iránt, ha kérdéseket tesz fel, mert valamit nem ért, vagy mert úgy érzi, titkolóznak előtte. Nem kotnyeles az a gyermek sem, aki bekapcsolódva a felnőttek beszélgetésébe, olyan igazságokat mond ki, ami a felnőtteknek kellemetlen. A tényleges kotnyelességet az okozza, ha a gyermek sokat van felnőttek társaságában, ha azt tapasztalja, jól mulatnak mondásain. A gyermeket nem szabad állandóan leinteni, de az is hátrányos, ha központba helyezik, és megnyilvánulásairól áradozva beszélnek.

András Magdolna óvónő

csöszök felvonulása - 2007

Indul a játszóház

"A játéknak igen nagy a jelentősége a gyermek életében: ugyanaz, mint a felnőttében a munka, a tevékenység, a hivatal. Amilyen a gyermek a játékban, sok tekintetben olyan lesz később a munkában is, ha felnő. Tevékeny ember nevelése ezért legfőképpen a játékon keresztül lehetséges." Makarenko

Játszóházat nyit és működtet a lövétei iskola az idei tanévtől az intézmény különböző korú és érdeklődési körű tanulóinak számára. Elméletileg ez a program már több mint egy éve érlelődik bennünk, hisz ugyanezt a játszóházat céloztuk meg már más pályázat kiírásakor, ám sikeres az idén lett egy, a tanfelügyelőség által kezdeményezett és lebonyolított program keretében.

Célunk azt hiszem egyértelmű, mert mi lehetne vonzóbb, kellemesebb a gyerekeink számára, mint úgy sajátítani el készségeket, úgy mélyülni el egy-egy területen, hogy közben játszhat, beszélhet, táncolhat kedvére, azt teheti, amihez vonzódást érez. Mindezt pedig egy olyan környezetben, amely nem emlékeztet a tanterem kiszámított világára, amelynek tevékenységei az adott gyerekcsoporthoz igazodnak, az ők igényei szerint szerveződnek. Mindezzel nem titkolt szándékunk volt a gyerekekben kialakítani vagy megerősíteni egy-egy hasznos szabadidős elfoglaltságot. Ha ezáltal jó irányba tereljük érdeklődésüket, akkor bizonyára nem múlik el bennük nyomtalanul, tevékenységeink pedig pozitívan hatnak majd a közösségi életre, az intézmények közti kapcsolatokra.

Partnerséget vállalt a programban a helyi önkormányzat és a Lövétei Ifjak Egyesülete, akik anyagi, illetve szervezői segítséget nyújtanak az iskolának a pályázatban rögzített tevékenységek lebonyolításában. A most induló foglalkozások közt szerepel a torna és tánc, kézművesség, színjátás és bábjátás. Ezek a pályázati program végeztével (ami decemberben zárul) nem fejeződnek be, reményeink szerint esetleg még bővül, színesedik játszóházi tevékenységeink palettája.

Már túljutottunk a különböző tevékenységek csoportjainak megszervezésén, a helyszín berendezése folyamatban, ugyanúgy a különböző eszközök beszerzése is a megrendelés fázisában van, reményeink szerint hamarosan teljes gőzzel beindulnak a délutáni, hétfégi foglalkozások.

Kitartást és eredményes munkát a foglalkoztató pedagógusoknak, kellemes kikapcsolódást, sikeres bemutatókat a "játszóknak"!

Mag Ottília

Liechtensteinban nyaraltunk

Miután néhány évvel ezelőtt elvesztettük egy valakinek a "jóvoltából" a felajánlott lehetőséget, 2006 tavaszán az a kellemes és csodálatos meglepetés ért, hogy talán mégis sikerülhet kiutazni Liechtensteinba. Személyes megkeresésre és felkérésre vállaltam magamra e nagymérvű táborozás megszervezését, persze vállalva a felelősséget minden egyes gyermek egészségéért, testi épségéért és az egész kinti program problémamentes lefolyásáért, hiszen többször is értésünkre adták szóban és írásban egyaránt, hogy mint magyarok Magyarországot, Erdélyt és az összes magyarságot képviseljük, és viselkedésünkkel és magatartásunkkal állítunk ki bizonyítványt magunkról. Nem volt könnyű vállalkozás, de most utólag visszatekintve megért minden kockázatot és fáradozást. Így indult el ez az egész, aztán közel egy éves szervezés, ügyintézés, készülődések után 2007. augusztus 5-én elindultunk a várva várt különös útra. Ez egy karitatív táboroztatás, amely a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szervezésében történik, több európai és ázsiai ország területére kiterjedően. Segítséget nyújtó jellege van, ezért a táboroztatásban nagycsaládos vagy anyagilag nem előnyös helyzetben levő gyermekek vehetnek részt. Több hónapos válogatás után végre összeállt a csapat. Itt meg kell említenem, hogy néhány ilyen család nem élt a felkínált lehetőséggel! A 16 fős csoportot törvényszerűen 4 kísérő utaztathatta.

Mivel ismereteink elég hézagosak erről a kis államról, íme néhány fontosabb tudnivaló: A Liechtenstein Fejedelemség kis európai monarchia Ausztria és

Svájc között a Rajna völgyében. Kis mérete ellenére nagy nemzetközi hírnévnek örvend, mivel az adóparadicsomok egyike. Hivatalos nyelv a német, fővárosa Vaduz. Területe mindössze 160 km². Az országot 11 község alkotja. Legnagyobb település Schaan, nyaralásunk helyszíne. Lakosainak száma 32000. Az államfő II. János Ádám herceg. Pénzneme a svájci frank. A GDP/fő értéke alapján a világ leggazdagabb

államai közé sorolható. A szolgáltatás rendkívül fejlett, amely az infrastruktúra jó állapotának is betudható. A fejlődési ház jelenleg a világ tehetősebb családjai közé tartozik. Mária hercegnő a liechtensteini Vöröskeresztet vezeti. A hercegség fedezi a táborban részt vevő gyermekek után járó minden anyagi költséget (útlevél, utazás, szállás, ellátás, baleset- és betegbiztosítás), valamint felruházásu-

kat is. Ez a kiutazás talán (lehet) egy soha vissza nem térő vagy adódó lehetőség volt a lövétei gyermekek számára, ezért köszönetünket és hálánkat fejezzük ki a Máltai Szeretetszolgálat mindazon dolgozójának, akik közbenjárásukkal és munkájukkal segítették nyaralásunk megvalósulását. Felejthetetlen élményekkel és rengeteg mesélnivalóval megrakodva térünk haza, de szívünk mélyén azzal a keserű tudattal, hogy az a szeretet, kedvesség, figyelmesség és emberség, amivel körülvettek, már csak emlék marad mindannyiunk számára. Nyaralásunk minden napjáról aprólékos leírás is készült, és a továbbiakban majd ebből fogunk közzétenni néhány részletet az érdeklődő olvasó számára.

Török Katalin tanítónő

ŐSZI BÚCSÚ

Sárgul már a kicsi bükk odakint a dombon,
Esti harangszónál búcsú imát mondok.
Megköszönök mindent, amit itt átéltem,
Gyönyörű nyári napok vissza már nem tértek.

Összeszorított foggal mosolygok rátok,
Olyan jó tudni, hogy engem visszavártok.
Mert akinek nincs senkije, elhagyják az álmok,
Sivár szívvel, árvaságban járja a világot.

Felnézek az égre, fecskék, felhők gyűlnek,
Hangosan kiáltják, lesz még nyár jövőre.
Visszajövünk mi is, kicsiny kis falucska,
Már egy másik nyárnak leszünk a tanúja.

Óvd meg istenem a mi nagymamánkat,
Ki az unokáit mindig szeretettel várja.
Ezüstös fejről elszáll minden bánat,
Mikor unokáit karjaiba zárja.

Sárga levelek röpülnek a szélben,
A mi búcsúszavunk felhasít az égbe.
Még az istennek is kiesik a könnye,
Mikor a testvérek búcsúzkodni gyűlnek.

Amikor a fehér hó ellepi a földet,
Hideg télben, zord időben az emlékek élnek.
Felmelegít minket az a sok szeretet,
Amit az ember szava ki nem fejezhet.

Hegedűs Ivett VIII. osztály, Hegedűs Anett V. osztály - Baja

Dokumentum

Orbán Mihály, volt megyegondnok Románia kultuszminiszteréhez címzett kérvénye

Kelt: 1957. 12. 24., Lövete

Közli: Mihály János

A Román Népköztársaság

Kultuszminiszterének

Bucuresti.

Kérvény

Alulírott Lövete Hitközség népe megkéri igen szépen Exelenciát, hogy Márton Áron Püspök Úr által ide kijelölt papot szíveskedjék engedélyezni, hogy ide költözhessen, és itt lakhasson, mert már három és fél hónapja, hogy pap nélkül van a hitközség és a szomszéd falusi plébánosok nem tudnak ellátni, mert nagyon távol vannak tőlünk és azoknak is több helyen kell, hogy szolgálatot tegyenek.

Lövete Hitközség pedig 7. 000 hétezer lelken (sic!) felül számláló Hitközség egymagában és azon kívül sok a határban, a kaszálókon lakók száma, és ennyi közül mindig van beteg és halott, ezért a papra feltétlen nagy szükségünk van a betegek ellátására és a halottak eltemetésére. Mi úgy tudjuk lenni, és úgy is van, hogy a Román Népköztársaság kormánya és minisztere, az a román népé és a román néppel együtt élő nemzetiségeké, és, hogy a román népnek és a vele együtt élő nemzetiségeknek az érdekeit képviseli, gondjait és bajait rendezi. Lövete Hitközség népe is azzal a reménnyel fordul Exelenciához, hogy mint a román néppel együtt élő nemzetiségek egy része, és mint a Román Népköztársaságnak terhét vivő nép, az ő jogos panasza is meghallgatásra talál és jogos kérése is elintézését nyer.

Lövete Hitközség népe a fenti kérését megújítva, marad az elintézés legjobb reményében.

Éljen a R. N. Köztársaság.

Lövete 1957. XII. 24 én

Orbán Mihály m.g.

Sport

Közepesnek mondható a Lövete Sport Egyesület labdarúgó csapatának az őszi idénykezdeése. Az Udvarhely Körzeti Bajnokságban eddig 4 mérkőzésből 2 győzelem és 2 vereség a mérleg. Legyőzték Farkaslakát idegenben 1-0-ra, valamint Szentléleket itthon 3-1-re. Viszont vereséget szenvedtek Udvarhelytől itthon 1-0-ra és Szentábrahámon 5-2-re.

A következőkben az Udvarhelyi Sportinghoz látogat a csapat, majd itthon Csekefalva ellen próbálja begyűjteni a fontos 3 bajnoki pontot.

Az ifi csapat (junior C - korosztály) a megyei bajnokság nyugati csoportjában fog szerepelni októbertől. Oda-vissza vágó formájában fognak zajlani a mérkőzések. Udvarhely, Keresztúr és Szentegyháza lesznek az ellenfelek.

Reméljük, értékes tapasztalatokkal gazdagodnak, és minél jobb eredményeket fognak majd elérni ezek az erős csapatok ellen.

Györgylőrincz Ernő

Köszönetnyilvánítás

Köszönjük Ladó Feri bácsi fiának, Ladó Zoltán Suceavan élő nyomdamérnöknek, hogy adományával támogatta a Lövetei Kiáltó működését.

Szerkesztőség

Anyakönyvi hírek - 2007. augusztus

- Születések száma: 3
 NYESZTER BEÁTA
 EGYED BOTOND
 GÁBOS SZIDÓNIA
- Házasságkötések száma: 2
 SZIKSZAI IMRE - ORBÁN MARGIT
 PÁLL ATTILA - GÁBOS JULIÁNNA
- Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:
 ANDRÁS JÓZSEF
 MIHÁLY MARGIT
 MÁRTON ATTILA

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta

Kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, történelmi és szerkesztési: Mag István, korrekta: Lazar Emília

Munkatársak: András Magdolna, Györgylőrincz Ernő, Lazar Beia, Lazar Zoltán, Miklós Emília, Molnár Julianna

Támogatók: Lövete Közhírtokossága, Lövete Község Helyi Tanácsa, Select Meilemplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövetei Községi Könyvtár, Tel.: 0266-220806, e-mail: lovetekiialto@freemall.hu

Készült a ROTAPRINT nyomdájában, Szentegyháza, József Attila u. 3/b, tel.: 0266-247836